

Rényi András

Foyer és irónia

Vojnich Erzsébet helyre szabott térinstallációja a Nemzeti Színházban

FEUILLETON - LIII. évfolyam 2. szám, 2009. január 9.

2008. nyár végén kaptam az első felkérést, hogy nyissak meg egy kiállítást az immár nem is olyan „új” Nemzeti Színházban: az évadnyitón El Kazovszkijról és arról a posztumusz térinstallációról beszéltem, amit fájdalmasan korai halála előtt még maga vázolt fel, s amellyel a színház új vezetése - túl a tiszteletadás szomorú kötelességén - elindította ambiciózus kísérletét, hogy a sokat vitatott épület előcsarnokát megkerülhetetlen helyé tegye a hazai kortárs művészet fővárosi térképén (azt most nem firtatnám, hogy mit jelenthet ebben az összefüggésben a „kortárs” jelző).